

566
37.
Cari
Suloista ja Jumalista

Mirttä,

Ensimmäinen,

Toudu jo Laupias JESU, &c.

Weisatan cuin:

Hädäsän huudan HERA / &c.

Toinen,

Euulcat O hristityt nyt sitä, &c.

Joca on lihan ja hengen rüdasta.

Weisatan cuin:

Päälles minä HERA uscallan &c.

Prändätty Vuonna 1777.

Toudu so Laupias JESu! Jou-
du so auttamaan / Eah' suurt'
sydämen suru / Jolla minä wai-
watan / Niin etten enä tiedä / Mi-
tän eteen otan / Waan JESu tygös
riennän / Wisist päälles luotan.

2. Ah! onnetoinda aica / D! aica cowa
pääll / Ett' Dnni on niin caucan / Eik' a-
puu tule tääll / Tiedän eh' cuiteng riennät
D! JESu auttamaan / Ehk' aica pitkä lie-
ne; Perähäs odotan.

3. Hei! waicka wiel on rascas / Kristiä
candaren / Läsnä on HERra tuscas Kri-
fosta andaren / Euin JESus lisä Useo /
Muttaa linomat / Kyll JESus muutta-
tusean, Jlohon ihanaan.

4. Ah! autuas on se sielu / Euin kärke
cowuden; walmis on Cunnian Cruunu /
Kyll JESus andasen / Caick tämän mail-
man meno / Raha riekaus suur / Jlot ja
hecuman elot / Sen suhten turha on juur.

5. Niineuin or Laupias Isä / Eoysi la-
stans uritta / Ractauden cumminginlisiä,
Eost ihens palautta; Niin JESus meille
teke!

tekee / Eose ristin huojenda / Tygöns lä-
hemmä wetää, Siell oikiaall ojenja.

6. Siis ole sielun lewos / Mitä olet su-
ruinen? Sull on lohutus tiedos / JEsus
se suloinen / Waick sielu / ruumis wai-
puiis / JEsus on osanan; Waick tainwas ja maa-
taipuiis / JEsus on omanan.

7. Ennen kuin nöhytettiin / Synnit mus-
wallan sait / Waan nyt on JEsus ehti
Lammastans tahto cait, Bois wihaniehet
julmat Hän tahtoo pacotta / Jotca minun
pyhsit surmat / Ja maan al' wajotta.

8. Seisoit ehk olit walmit Minua cadot-
taman; Häwetkät te tyrannit / JEsus
on auttajan / JEsus cum silmän terää
Warjese omians / Ei ole yhtän hätä JE-
suren awun sans.

9. Synnissä olen syndyn / Sondiä tehnyt
täällä / Suruttomudes undun / Mutta luos-
tan HERRan päällä / Hän synnit ander-
anda / Ja sielun rawihee / Mull armonis
lahjat canda / Ja autu'n tarihee.

10. Tästä nyt iloit mahdan / Ja olla
riemuinen / Ett' euulin sanottawan: JE-
sus on armoinen / Köyhi sondisi cohtan /
Joist olen waiwainen / Suon kyllen kiel-
lä coscan / Waan armo rucoiken.

11. Istun / astun taick maan, Wats-
telen sen päällä / Ett' woihin synnisi laata /
Ja

Jä walnis olla täällä / Eose JEsus tak-
too tulla Lucua lassemaan / Ett' illoin
saisin cuulla: Käy iloon autuaan

2. Eäz näin mun racas Sielun / Näin
wainwas maretan / Täällä kärsie kiptän ki-
nun / Siell iloll cruunatan, D! onnel-
lista päivä! D! cuinga iloista / Ett' iloon
saada käydä / Täälld surun laaposta.

3. HERRAN Zebaothin Caswoin Cas-
woist cakelemaan, Engelein cansha jout-
con Uutt' Wirttä weisamaan: Pyhä on
Jsa Luoja! Pyhä mun JEsuren! Pyhä
on Hengi Luoja! Uinoa plistyren.

4. Eä! caice Pyhäät tänne Ilon cansh
palatteat / Ja äänell heliällä / JEsu xell
weisateat Kytost / cuin wirun kästt Meit
ulosautti wiel / Ja hänen wotmans cukist /
Saatti meit oikiall tiell.

5. Unhodedet on caice suru / cuin kärsin
eläisän, Köyhytt ei cusan cuulu / Täns
Nurmus kädesän / Itcum on ilox käättö /
Surun naurull täytetty / Sydämmen rie-
muur wäättö / HERRall pehitetty.

6. Suur Kytos Loupias JEsu! Hy-
win toimittamast, Ei enä mitän puutu /
Waan soudu tulemas, Sydämmen pe-
täs palaa / Bauentan kästän / Joudu so-
tällä haawall. Amen JEsu! Amen.

Suuleat Christit nyt not sitä, Eulin Sies
 lu ja Ruumis rjta pitää/ Min nju
 cauwan kuin he yhdes owat/ Ei
 taida kessenäns sopia / Waan aina pyh
 tävät sotia

2. Sielu puhu ruumill ensist täällä: Euos
 tat pahon mailman päällä; Pida uscolu
 ja / pelkä Jumalat / Eill viru meit tah
 too omistaa, Sielun ja ruumin kyll cowista.

3. Ruumis wastaa: minä nuori, jale /
 Tuon Mettä / Wijn oo / jota janoon / Nj
 cauwan kuin nuori jalo olen / Hoppän / tan
 han / ilos weisan / Ja ilossesti iheni kätän.

4. Sielu sanoo: neuvon sinua täällä / Mui
 sta Herran Duomio ja Sielus päällä Eats
 ettes tulis pirun halduun, Eastehes olet sä
 lutwannut / Jumalan alaises wannonut.

5. Ruumis wastaa: minä nuori wielä;
 Mä muu hecumast kella / Joca päiwä mä
 iloit tahdon / Hoppän / weisan harpun
 canha / Engä pelkää surun ansaa.

6. Sielu sanoo: sinä mulda / tubca / Min
 elät synnis / jost HERRA ubca: Seisoit cul
 lan, hopian / rahan perän / Synnis / pahus
 des elät täällä / Nuomen taidat olla paas
 rein päällä.

7. Ruumis wastaa: minä wäkerä / nuori /
 Ei tauti minua huomen suori / Wanhoill ja
 sais

fairaill on hänell walda; Ann mun ain iloit
sitt sua kytän, Ulä armaitse nuorta ikän.

8. Sielu sanoo: sinä mulda ja maa/ Joca
ylöneahot HErran Sanaa/ Coscas sinuas
tahdot kääändä? Ah! jo tule, valaa ja cuu-
le HErran sinun Jumalas äändä.

9. Ruumis wastaa: minä tiedän hywin,
Ett Jumalan Sana on caickein pyhin/ En
sen wuor' mailman iloo hyljä Jumal kyll'
Hänen Armons anda Salwahast njo
maan pääll canda.

10. Sielu sanoo: o! sä löyhä mies/ Cuin
hecumas elät joca ties / Jumalan armon
perät pois hyljät / Ruumistas ylönpaljon
juotat / Minun canhas helwettijn tuotat.

11. Ruumis wastaa: minä luulen/ Ett äs
hullust puhut / cuin cuulen / Ei mailman
ilo mull aina ole/ Pidä suus kjeni, ole
wai; Elämän minä parat saan ain.

12. Sielu sanoo: sinä racas mies/ Elät
hecumas joca ties / Minun ja ihes sä ca-
dotat; tulda ja tulikive ilman määrät /
saat helwettisä ain täärät.

13. Ruumis wastaa: en pidä lueuu/ En
ole mä rickan Miehen lueuu; Kyll aicaa
on wiel catuu / Synnistä pojes laata /
Cosc' euolema tulee ja ajaa tacaa.

14. Sielu sanoo: sinä ruumis hullu/ Joca
ca maailmaqu olet tullu / Ja catumuren
caus-

canha wihwyttelet / Minä minärrän ajan
tulewan Ja cuoleman juur läsnä olewan.

15. Ruumis wastaa: minä teen aina niin
Cuin mailman tapa on / josa ripun kiin;
Eiwon ett' wuoden wiel elän / Sitt ca-
dun/teen catumusen/ Wjeko-lugun pe-
räst parannuren.

16. Ei catumus ole sun wallasas / Eikä
parannus woimasas / Waan Jumalan
Hengi waicutta. Saaneks elää huomiseen
ast / Sill cuolema riendä juur nopiast.

17. Woi! woi! minua sielu parca / Mi-
nä wapisen / puheisa olen arca: Ettäs hyl-
jät minun neuwon; Ett tahdo sä autuar
tulla / Waan helwetin piinas ain' olla.

18. Ruumis wastaa: Woi! cuings mua
waiwat / mä tahdon elää ilman waiwat:
Sill catumus on luondoo wastan. Tääl-
rän jalost / ilos tanhan / Muitten mur-
welheim canha.

19. Sielusanoo: sinä mies parca / Cuins
olet surutoin et arca / Kiucuinen cuin sust
lammasta / Ehit tämän mailman cunnia-
ta; Ets Jumalan Armoosaa naurita.

20. Ruumis wastaa: niin pitä oleman /
Mailman ilo ain tuleman, Engöst mä
muutoin tule häwäistyr? Jos walit' on
muutoin cuin syyn pääll; Caict irwitte-
lewät sitä tääll.

21. Sill

21. Sielu sanoo: roht' aica tulee / Cui
me erouetan / sinä cuolet: Mitä siis ric-
kaus autta: Sinä olet tuhea ja mulda;
Ei auta siis raha eli culda.

22. Ruuminis vastaa: Säämua waitvaat /
Ja rewäiset tundoni haawat. Sill tehdot
soñit so cauhista. O! Jesu armahd' miun
päällen / Sun catkeran Väinas tähden.

23. Sielu sanoo: Se on neuwo paras /
Vyhä Hengi sydänd walais / Ja lähetä
armos tänn alas / Että hän synnist pois-
palais catumypeen / Taiwast' halais.

24. Ruuminis sanoo: Mun HERRAN Ju-
malan / Ann syndin ander etees cumarran
Tunnustan ihen syndiseri / Wiheltäiser
wainwaiser! Tee surullinen sydän iloiseri.

25. Sielu sanoo: Nyt on hywin caicki /
Saan ruumin cans iloit ratti / Taiwan
ilos / riemus rauhas. Ruuminis lepää tuo-
nen caugas, Dnomio: Väiwän nostetaan
h. udast.

6 Kätkös Jumalall' loppumat / Pojal
Cunmia suuri laekamat / Vyhäll' Hengell'
hancatkeest / Muist' loppuun alinomaisest,
Caicki Christityt weisateam / Amen.

